

ubrugelige. Ja, det er jo, som man tager det. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds, som var med ved Blokaden 1864, fælte sig dengang ikke saa ganske ubetydelig generet af nogle ganske smaa preussiske Eskibe; han nævnte selv udtrykkelig et meget lille, men hurtigseilende Eskib, der stadig smuttede ud og ind og bevægede sig paa sladt Vand, hvor vi aldrig kunde forfølge det eller faae fat i det. Hvorfor skulde vi ikke ogsaa kunne faae saadanne smaa hurtige Eskibe, som kunde smutte ud omkring Sjænden, recognoscere og harcellere ham, uden at han kunde faae fat paa dem? — Men hvad der for mig i den hele Sag er det Vigtigste, er dette, at Systemet og Planen kunne vi gjerne lade ligge. Der er ikke nu noget System eller nogen Plan i Forsvarscommissionens Betænkning; thi den høitærede tidligere Marineminister har udtrykkelig sagt og erklæret, at Forudsætningerne, under hvilke Forsvarscommissionen arbejdede, i 1868 ikke længere stode ved Magt. Men saa beder jeg det ærede Thing betænke, om de skulde staae bedre ved Magt i 1870 i teknisk eller i finansiel Henseende. Naar disse Forudsætninger nu ikke længere staae ved Magt, hvad har det saa at sige med Systemet, hvad har det saa med Planen for Flaadens Udvikling at sige? Men i politisk Henseende staaer Flaadecommissionens Ord ved Magt, der finder jeg Wiisdomsord i Commissionens Betænkning. Naar jeg seer hen til de Hovedprinciper, som ere udtalte i Forsvarscommissionens Betænkning, saa staaer der Side 8: „Forsvarsvæsenet bør udvikles i Forhold til Landets Befolkningens Størrelse og Velstand og Landets naturlige Beseffenhed“. Nu spørger jeg ærede Medlemmer, om vort Forsvar ikke saa nogenlunde er udviklet i Forhold til den Gyne, som Befolkningens Størrelse og dens Velstand byde. Det blev meget rigtig af den ærede Ordfører forleden fremhævet, at, naar vi betragte Sagen forholdsvis, saa er der intet Land i Europa, hvis Budget apparerer med et saadant Beløb til Forsvarsvæsenet som Danmarks (Stemme: Belgien!). „Belgien“, siges der, ja Beløbet er større

Belgien i ligefremme Tale, men Anvendelsen er en ganske anden, og det ærede Medlem, som gjør denne Bemærkning, kjender aldeles ikke det Belgiske Forsvarsvæsen, naar han gjør denne Paastand. Et eneste Land kunde maaskee nærme sig til os i saa Henseende, og det er Schweiz; men selv dettes Budget apparerer langt fra med denne Sum; men med Hensyn til de Dpoffreller, Schweiz's Befolkning gjør, kan den maaskee sammenstilles med den danske. Dette var altsaa med Hensyn til Gynen. Og nu med Hensyn til Landets naturlige Beseffenhed, som Forsvarscommissionen siger, ja, da forekommer det mig rigtignok, at hvad der nu er antydet, er en naturlig Veie. Det er en naturlig Veie med Hensyn til Forsvaret at indrette det efter Landets naturlige Beseffenhed. Det er et ypperligt Beviis, finder jeg, som er blevet fremlagt for os af den høitærede Minister, idet han har sagt, at vore Sunde ere vore Bjerge. Schweizerne trække sig tilbage til deres Bjerge, men de indrette sig ogsaa bestemt og neigtigt i Forhold til deres Bjerge; Schweizerne tænke ikke paa at rykke ud paa den store Krigsskueplads og levere Elag. Derfor haade de ikke det store Feltartilleri, de haade deres smaa Bjergkanoner, som de let og hurtigt kunne bringe omkring gennem Huulveie og op ad Fjeldene. Men lader os dog følge Exemplet, lader os ikke faae store søgaaende Eskibe og søge den store Krigsskueplads, naar vi, hvad der er min fuldeste Dverbeviisning, fuldstændig kunne forsvare os ved at benytte vort Lands naturlige Beseffenhed og Forhold. Hvad siger Forsvarscommissionen videre Side 9: „Nabomagternes Søværn kan blive udviklet til en saadan Størrelse, at vi maatte opgive Tanken om at kunne maale os dermed; eiheller er det vor Mening, at Søværnet skulde modtage en saa stor Deel af de Pengemidler, hvorover der kan raades til Forsvarsvæsenet i det Hele, at den Landhær, som kunde holdes, blev for lille til at være af nogen sand Betydning.“ Men nu har netop med Hensyn til den Nabomagt, som der kunde være Tale om, at vi skulde i Forholdet stille sig saaledes, at vi ikke vilde følge med længere. Anstafselssomkostningerne ere altsaa uoverkommelige. Det er nu